

Wie laat de hond uit? / #44 Omgaan met agressie bij een hond (Audiotranscript)

Jet: Mijn zus was aan het wandelen, gewoon op de stoep. Er zit een hond in een tuin die begint te blaffen en die breekt ook, net als mijn hond, maar dan eigenlijk veel minder erg, door dat hek heen. En die hond gaat recht op m'n zus af en die gaat aanvallen. Het was een hele grote hond, een hele grote, sterke Rottweiler, hij ging aanvallen, hij ging aanvallen en hij bleef maar aanvallen.

Jet: Deze podcast wordt je aangeboden door Smuldier, het allerlekkerste hondenvoer.

Voice-over: Dit is weer een nieuwe aflevering van 'Wie laat de hond uit?'. Jet, Marieke en Lysbeth over het leven met hun viervoeters. Te gast is Marra Mensink, zij is Family Dog mediator. Maar we beginnen met de vraag van luisteraar Annefloor.

Annefloor: Hallo.

Jet: Hallo.

Annefloor: met Annefloor van Es.

Jet: Ja, Annefloor, hallo, je spreekt met Jet van de podcast 'Wie laat de hond uit?'.

Annefloor: Oh, hoi.

Jet: Hoi. Ja, ik bel jou inderdaad, maar je wist toch dat we zouden bellen? Je had een vraag ingestuurd namelijk.

Annefloor: Ja.

Jet: Oké, nou, kom maar door met je vraag.

Annefloor: Nou, mijn vraag ging eigenlijk over agressiviteit bij honden.

Jet: Ja?

Annefloor: Nou, ik lees tegenwoordig steeds wat meer of ik lees in media dat honden wat vaker agressief zijn. En hoe komt dat? En hoe ga je ermee om? Hoe kan je de honden daarin begeleiden? Dat vroeg ik me af.

Jet: Heb je zelf een hond, Annefloor?

Annefloor: Ja, ik heb twee honden.

Jet: Oké, en vallen ze wel eens uit, vallen ze wel eens aan?

Annefloor: Ja, alleen ze bijten nooit.

Jet: Nou, die van mij, die blaft, zoals je hoort.

Annefloor: Wat noem je agressief? Het ziet er best wel heftig uit. Ik zou het niet leuk vinden als honden dat bij mijn honden zouden doen, dus ik probeer dat ook zoveel mogelijk te voorkomen.

Jet: Ja, logisch.

Annefloor: Maar ja, het is natuurlijk wel een vorm al van agressie.

Jet: Ja. Ik snap het ik. Ik heb ook een hond. Die doet ook niet altijd zo lief als dat ik zou willen. We gaan het erover hebben. We hebben natuurlijk een deskundigen aan tafel en natuurlijk ons vaste panel, dus blijft lekker luisteren. En dank je wel voor je vraag.

Annefloor: Ja, leuk.

Jet: Ja?

Annefloor: Ja, graag gedaan. Mijn honden reageerden ook meteen.

Jet: Ja, ik hoor het. Oké, tot ziens. Doeg.

Annefloor: Succes, dag.

Jet: Hoi.

Marieke: Hoi, ik ben Marieke, mijn hond heet Mila en ze is het allerbeste maatje die ik me zou kunnen voorstellen.

Jet: Hallo, ik ben Jet, mijn hond heet Poppy. En ze was een zwerver, maar is nu de koningin van Rotterdam.

Lysbeth: Hallo, ik ben Lysbeth en ik heb Rafieq meegenomen, waar ik per ongeluk, zes jaar geleden, verliefd op werd.

Jet: Ja, en één ding hebben we allemaal gemeen: wij hebben allemaal het allerleukste hondje van de hele wereld.

Marieke: Dat zeker.

Marieke: Aflevering 44: Omgaan met agressie bij een hond.

Jet: Ja, we gaan het hebben over agressieve honden. Agressiviteit, wat is het precies? Hoe kun je het voorkomen? Hoe kan je het herkennen? Nou, Rafieq en agressiviteit, Lysbeth, is dat een combinatie? Gebeurt dat wel eens?

Lysbeth: Nou, ja, niet echt. Ik kan niet zeggen dat 'ie agressief is, maar hij kan wel agressief reageren. Zo van: je komt bij mij m'n huis wel in...

Jet: Maar nooit meer uit.

Lysbeth: ...maar je komt er niet meer uit.

Jet: O, dat klinkt...

Marieke: Een beetje fout.

Jet: ????????

Lysbeth: Er verdwijnen regelmatig mensen bij mij. Nooit meer iets van gehoord.

Jet: En heeft Rafieq daar iets mee te maken, of jij? Want dat is dan weer een andere podcast.

Marieke: Van wie heeft het van wie geleerd, zeg maar.

Lysbeth: Ik beroep me op mijn zwijgrecht.

Jet: Goed, ik weet niet. Ik zit hier iets ongemakkelijker dan normaal. Marieke?

Marieke: Ik weet wel dat we nooit een podcast bij Lysbeth thuis gaan opnemen.

Jet: Dat is één ding, wat zeker is. Mila lijkt mij, ja, als ik zo naast me kijk...

Marieke: Schijn bedriegt.

Jet: Is dat waar?

Marieke: Ja, ik heb eigenlijk door Mila zeker geleerd dat elke hond agressie kan inzetten. En dat hoor je wel en dat weet je wel, alleen van een schattig uitziende kruising, Golden Labrador verwacht je het niet zo snel.

Jet: Nee, helemaal niet zelfs.

Marieke: Alleen, zij heeft wel geleerd dat in sommige gevallen aanval de beste verdediging is. En dat maakt dat zij dus op het moment dat mensen of honden haar te direct benaderen, dat ze dan agressie inzet om ze bij haar weg te krijgen.

Jet: Ik denk dat ik daar dan wel van schrik, want, niet om het één of ander, hoeveel kilo is dat ding dat hier naast me ligt?

Marieke: Nou, ze zou zo'n 33 kilo moeten wegen. Ik denk dat ze er ongeveer ook wel op zit.

Marieke: Zo, nou, dat kan dan behoorlijk heftig zijn. Kijk bij Rafieq is dat al wel wat minder.

Marieke: Dat zijn er vijftien, dus de helft.

Jet: Imponerend, Pop is ongeveer hetzelfde laken en pak, maar ik schrik af en toe van haar felheid. Laatst, nou, er zijn gewoon een paar hondjes, die moet ze niet, dat maakt ze heel erg duidelijk. Dan gaat ze niet alleen blaffen, maar laatst sprong ze echt over een hek heen of kroop ze daar eigenlijk onderdoor, dat weet ik niet meer helemaal precies hoe dat nou ging. Maar ze viel echt aan en dan gingen die tanden, die gingen dan helemaal....dat ik dacht: oh. Ik schrok me helemaal, die tandjes, ik vond het echt niet leuk.

Lysbeth: Hij zou dan, in dat geval zou die van mij juist gaan bemiddelen, dus hij zou nooit zelf aanvallen, maar als er ruzie is of als er in het park geblaft wordt dat er honden een beetje ruzie hebben, gaat hij altijd helpen.

Lysbeth: Oké.

Lysbeth: Dat ben ik weer doodsbang, omdat 'ie er ook tussen gaat.

Jet: Nou ja, ik merk dat ik schrok ervan, omdat ik denk: nou a. ik wil niet dat ze een hondje aanvalt, ze betraden onze terrein niet, dus er was niks aan de hand. Goed, wat gebeurt er? Wat gebeurt er? Maar ik dacht: ja, wat moet ik hiermee? Nou, Marra, Marra Mensink, fijn dat je er weer bent. Wat moeten we hiermee? Wat vinden we van deze vraag? En help ons.

Marra Mensink: Nou, ten eerste is denk ik heel erg belangrijk, zeker ook de situatie die jij net omschrijft, dat je het verschil weet tussen agressie en rituele agressie. Bij agressie denken wij aan hele grote, enge honden met grote tanden en honden die aanvallen, honden die niet opgevoed zijn en honden die, achter grote hekken weggestopt van de menselijke samenleving, hun ding doen. Zo is de werkelijkheid niet, alle honden hebben inderdaad een bepaalde vorm van agressie in zich. En dat is iets heel natuurlijks dat hoort bij een dier, dat hoort bij ons zelfs als mensen ook, ook wij hebben dat. Als wij in de juiste hoek gedreven worden, zullen wij ons ook gaan verdedigen. Dat is met een hond precies hetzelfde. Nou wil ik even terugkomen gelijk op dat agressie en rituele agressie. Dat is heel belangrijk dat je dat verschil weet, want rituele agressie, dan zie je dezelfde signalen eigenlijk als agressie. En dan zie je het oogwit, je ziet de lip optrekken, je ziet het misschien een beetje borstelen met de haren, en dat is een manier om te communiceren: ho, stop, jij gaat over mijn grenzen heen, je komt te ver of ik wil dit gewoon niet. Ik wil dat dit gedrag of deze situatie stopt.

Marieke: Klinkt een beetje als de ladder van agressie ,die ze bij langs lopen.

Marra Mensink: Ja, klopt.

Marieke: Waarbij ze aan het begin, daar heb je hele mooie plaatjes van, kunnen we misschien ook in de shownotes plaatsen?

Jet: Ja, doen we. Dat is handig.

Marieke: Aan het begin heb je de groene signalen, dat zijn de signalen van eigenlijk het wegdraaien, het wegstijven, echt het vermijden nog. Maar komt de prikkel, dus de andere hond bijvoorbeeld alsnog dichterbij dan kan het gaan zijn dat ze gaan verstijven.

Jet: Beetje grommen.

Marieke: Dat ze zich groter gaan maken. En komt prikkel dan nog dichterbij dan kan het dus zijn dat ze overgaan op grommen en nou ja, happen of bijvoorbeeld blaffen.

Jet: Maar dan zitten ze al een beetje in het rood.

Marieke: Ja, dan zitten ze echt in het rood.

Lysbeth: Ze gaan waarschijnlijk van nul tot honderd in een paar seconden, dus die hele fase daarvoor hoeven wij niet eens te kunnen zien, maar die heeft waarschijnlijk wel plaatsgevonden.

Marra Mensink: Ja, die heeft sowieso plaatsgevonden, die ladder die net beschreven wordt, die heeft sowieso plaatsgevonden, alleen rituele agressie, dus dat laten zien allemaal, dat is bij sommige honden door de doorfok en hoe het ras in elkaar zit, is dat soort van een beetje verdwenen uit de communicatiemiddelen. Ook doordat de mens zodra een hond gaat grommen, zegt: nee, foei niet doen, stop. Wat je daarmee zegt, is eigenlijk tegen je hond, je mag niet...

Marieke: Je mag je grenzen niet aangeven.

Marra Mensink: Je mag je grenzen niet bepalen. Je mag dit niet communiceren. En dus wat gaan honden doen? Ze worden stil. En daarmee gaan ze dus die hele rituele agressie overslaan, waardoor ze rechtstreeks naar de agressie gaan, laat ik maar zeggen. En de rituele agressie is dus bedoeld om te zeggen: ho, stop, ik wil ruzie voorkomen, dat het misgaat tussen ons. Waar agressie juist bedoeld is om: ik ga jou pakken, jij moet dood.

Jet: Oké, dus als ik het goed begrijp, Marra, moet ik me dus anders opstellen als ik zie dat zij iets niet wil en begint te grommen en te blaffen, waarmee ze dus al al hoog in die ladder zit, zullen we maar zeggen. Wat moet ik dan wel doen? Ik mag dan dus niet zeggen eigenlijk: ho, stop.

Marra Mensink: Nee, ik zeg nooit wat iemand niet mag zeggen.

Jet: O.

Marra Mensink: Maar wat het beste is om te doen, is wel om te erkennen. Waarom blaft mijn hond? Waarom gromt mijn hond? Waarom wil mijn hond uitvallen naar de hond aan de andere lijn? Omdat...

Jet: Ja, dat wil je natuurlijk altijd weten. Maar niet altijd is het me duidelijk meteen.

Marra Mensink: Ja, maar wat je dan doet, is in ieder geval de afstand vergroten, kijken wat er gebeurt, je hond steunen en misschien moet je de situatie uit de weg gaan überhaupt. Misschien moet je elementen veranderen uit de situatie. Misschien is het nodig dat de hond aan bepaalde situaties nog moet wennen, dat 'ie gedesensitiseerd wordt. Moeilijk woord.

Jet: Woord voor Scrabble, ja.

Marra Mensink: Goed woord. Misschien zijn dat allemaal dingen waarmee je aan de slag moet, maar het eerste wat heel belangrijk is om te begrijpen, is dat rituele agressie echt is bedoeld om ruzie te voorkomen.

Jet: Oké.

Marra Mensink: En daarna...

Jet: Ja, want je schrikt, hè? Wat er dus gebeurde is, zij brak door dat hek heen. En ze ging recht op dat hondje af, waar ze al vaker heeft aangegeven: dat vind ik geen leuk hondje. Waarom is mij een raadsel, maar het is me wel duidelijk dat het zo is, die moet ze niet. Dus wat ik dus nu doe is, ik loop niet meer langs dat huisje van dat hondje.

Marra Mensink: Ja.

Jet: Ik neem de andere weg als ik weet dat ze er zijn. En als ik ze aan zie komen lopen, dan lijn ik haar aan en dan blijf ik naast haar staan. Of ik ga tussen die honden instaan en wacht gewoon rustig totdat ze voorbij zijn. Dus daarmee probeer ik inderdaad rekening te houden, omdat ik denk: ja, ik weet niet wat er mis is met dat hondje, maar jij moet hem niet en laten we dus maar voorkomen wat er dus te voorkomen valt.

Marra Mensink: Ja, dat is...

Jet: Maar toen ze dus door dat hek heen kwam, viel ze wel aan. Ja, ik schrok daarvan. Maar ik had dat dus eigenlijk moeten laten gaan?

Marieke: Nee, nee.

Marra Mensink: Nee, zeker niet. Die signalen daarvoor zijn al tekenen dat er iets moet veranderen aan een situatie, of dat er ingegrepen moet worden. Eigenlijk is er dan al ver over die situatie heen, waardoor ze inderdaad uitvalt.

Jet: Ja, dit is echt een lastige situatie, want wij hebben dus die plek waar wij dus zitten in dat bos, hebben wij omheind om het simpele feit dat ik niet wil dat ze achter de herten aangaat als ze er zijn of andere beesten die daar rondlopen. En omdat ik ook niet wil dat ze dus gewoon daarvan afgaat als er andere mensen over het pad lopen. Die mensen kwamen niet op onze plek, die liepen gewoon over het wandelpad, dus dat is heel lastig en het was afgeschermd. Ja, jeetje, ik ga het nu nog meer dichttimmeren.

Marra Mensink: Ja, dan is het dus heel belangrijk dat je je hond kent. Waar komt die hond vandaan? Wat is het genenpakket? En welke triggers horen er dus bij zo'n hond, die een bepaald, we noemen dat MAP's, MAP's, Model Action Patterns zijn dat, dat zijn specifieke triggers die ervoor zorgen dat jouw hond in instinctief gedrag terechtkomt, zonder dat wij soms begrijpen wat er nou eigenlijk gebeurd is of wat daaraan vooraf is gegaan eigenlijk. En wij zien dat dan als ja, maar het is toch een heel leuk, lief aardig hondje...

Marieke: Doet 'ie anders nooit.

Marra Mensink: Ja, doet 'ie anders nooit. Of die komt gewoon langs het hek lopen. Ja, dat is leuk dat wij dat denken, maar wat betekent dat voor jouw hond?

Jet: Maar voor haar is het gewoon stress. Dus ik moet dat gewoon een beetje afplakken?

Marieke: Wat ook mooi zou zijn, is inderdaad ook om het zicht weg te halen of om dus te kijken van: zorg voor dat ze helemaal niet bij dat wandelpad in de buurt kan komen. Dus misschien de afscherming die je al hebt zo houden, maar ook nog een extra scherm daar mogelijk omheen, of ervoor. En soms...

Jet: Want dan voelt zij zich ook veiliger, denk ik?

Marra Mensink: Ja.

Jet: Daar gaat het eigenlijk om als ik het zo begrijp.

Marra Mensink: Ja, wat we ook heel vaak vergeten, is dat honden, net als wij mensen, gewoon echt een persoonlijke bubbel hebben. Een persoonlijk, dit is mijn veilige zone-afstand. En waarom er veel bijtincidenten zijn of veel agressie onderling is, is omdat wij mensen die hele persoonlijke zone om honden heen eigenlijk vergeten. Denk aan de Corona...

Jet: Of niet begrijpen, ja.

Marra Mensink: Denk aan de Corona, anderhalve-meter minimaal zou je afstand moeten houden tussen een andere auto, een andere fiets, een andere hond. Nou zeker, als je in de stad loopt, of...

Jet: Wat weet jij daar nou van?

Marra Mensink: Ja, ik kom van het platteland.

Jet: Jij woont hier zo ontzettend ruim.

Marra Mensink: Nee, maar juist als ik in de stad kom, komt het ook op mij af.

Jet: Ja, je moet je eigenlijk voorstellen dat zo'n hond dat natuurlijk maal tien heeft?

Marieke: Wat wij agressie, ook nog een belangrijk onderdeel is, is dat honden hebben, net als wij mensen, hebben emoties, daar handelen ze ook uit. Dus dan heb je bijvoorbeeld de emotie angst, je hebt de emotie boosheid als je het zo mag omschrijven en vanuit daar

kunnen ze dus hun reactie baseren. Dus zij ervaren iets en dat is dus het emotionele gedeelte. En wat zij tot dan toe hebben geleerd, zorgt ervoor of dat een prettig iets is of iets onprettigs. Bij Mila, als je haar zou zien, zou jij denken dat ze uit boosheid reageert en dat kan inmiddels ook wel zo zijn, maar het begon bij angst. En vanuit die angst heeft zij in eerste instantie geprobeerd het conflict te vermijden. Maar omdat je inderdaad redelijk dicht op andere mensen woont of omdat er andere honden toch loslopen en in haar buurt kwamen, werkte dat niet. Dus er werd over die grenzen heen gegaan en vanuit dat stukje, nou ja, eigenlijk niet op de juiste manier de situatie kunnen handelen heeft zij de omslag gemaakt van nou ja, dan moet ik maar heel hard gaan blaffen. En als zij heel hard gaat blaffen en grommen, gelukkig haal ik haar dan uit die situatie en de andere persoon haalt ook z'n hond weg. Dus dat werkt. Dus dat wordt een leerervaring.

Jet: Jij bent de veilige haven voor Mila, dat is dan natuurlijk het belangrijkste. Dan heb je natuurlijk, nu hebben we het heel duidelijk over honden die onderling elkaar wel of niet moeten. En als baasje moet je gewoon zorgen dat dat zo'n hond bij jou de veilige haven in kan varen. Maar wat als een hond mensen aan gaat vallen? Want dat is natuurlijk ook iets wat je steeds vaker hoort.

Marra Mensink: Ja, in principe is dat echt, ik wou zeggen, precies hetzelfde probleem. Wij mensen willen daar nog wel eens onderscheid tussen maken in ons hoofd, maar ook daar betekent het dat je over heel veel grenzen van je hond bent heengegaan. Laat je hond niet door Jan en alleman aangeraakt worden. Zorg dat er een veilige afstand is, zorg dat als er nieuwe mensen komen, dat ze op gepaste wijze kennis kunnen maken. Zorg dat het positieve ervaringen zijn geweest als ze met mensen te maken hebben gehad. Kijk naar je hond en kijk hoe je hond iets ervaart en of je juist meer afstand zou moeten nemen of dat er op een andere manier kennis gemaakt zou moeten worden. En vaak heeft het ook te maken met onze lijnen, natuurlijk. We hebben onze hond allemaal aan de lijn en: oh, ik wil Fikkie wel even aaien, maar aan de lijn is sowieso al een hele onnatuurlijke situatie. Want wat je doet als een hond zich bedreigd voelt, dan gaat 'ie of vluchten of aanvallen of bevriezen, of hij gaat pleasen en dat zie je heel vaak in de Tiktok filmpjes. Dan wordt zo'n mens, wordt dan lekker gekust of gelikt door de hond. En vaak zie je dat die hond dat eigenlijk helemaal niet leuk vindt. Maar dat is een pleasegedrag zo van, ja, maar ik ben wel lief, ik ben wel lief, stop met dit gedrag. Maar aan de lijn, want daar had ik het over, kan zo'n hond, niet meer vluchten of vechten of, waardoor de spanning toeneemt en dan uiteindelijk, nadat er al zoveel signalen genegeerd zijn, ja, ziet de hond geen andere uitweg meer.

Lysbeth: Sommige mensen zijn ook een beetje lomp. Rafieq ligt bijvoorbeeld thuis veel op de bank. En ik zeg tegen iedereen als ze binnenkomen: negeren, laat hem naar je toe komen. Nou de meest mensen snappen dat toch wel. Maar dan is 'ie twee keer naar ze toe gekomen, dan vindt 'ie z'n plek op de bank en dan gaan ze 'm aaien en dan zeg ik: laat hem met rust, niet benaderen, niet benaderen en dan zie ik z'n oren plat. Gaat die tongelen en dan gaan ze toch over hem heen op die bank. En dan valt 'ie uit en hij bijt niet, maar hij blaft, maar als je neus ertussen zit, zitten wel een gat in je neus. Ja, hij kan niet weg. Net als aan de

lijn, hij kan niet oer die leuning heen, dus dan ligt 'ie in z'n hoekje. En wat ik nu dus elke keer doe als er iemand komt, hij mag doen wat 'ie doet, maar niemand mag die hond benaderen en als die hond naar hem toe komt.

Jet: Dan is het een andere verhaal.

Lysbeth: Dan geef ik een botje.

Jet: Ja.

Lysbeth: Dus hij weet nu ook al dat als ik naar iemand toe ga, krijg ik iets lekkers. Niet andersom.

Marieke: Wat ik thuis ook zei van: soms maak ik me wel een beetje zorgen om Mila, bladiebladiebla. Toen zei m'n moeder: nou, Marieke, ik snap daar helemaal niks van, die hond doet nooit wat als ik binnenkom. Toen dacht ik: nee, dat klopt, want nee, zij heeft het niet super erg op honden, dus ze vindt het prima, maar zij gaat niet op haar af. Dus zij komt binnen, ze praat met mij en ze kijkt niet naar Mila, dus Mila denkt: nou, hoef ik inderdaad niets mee. Alleen, het gaat juist verkeerd bij de mensen die...

Lysbeth: O, wat leuk!

Marieke: ...honden heel erg leuk vinden en dus eigenlijk ook per se moeten willen aaien.

Lysbeth: Ja, want er zijn mensen die ook wel zeggen: ik kan goed met honden.

Marieke: Ja.

Lysbeth: Hij moet mij leuk vinden. Ik zeg: maar hij vindt jou niet per definitie leuk. Dat ik jou aardig vind, wil niet zeggen dat hij je aardig vindt.

Jet: Goed, ik denk, als je natuurlijk teruggaat naar je eigen kindertijd, dan waren er altijd wel die tantes die zich helemaal aan je drongen en die je vastpakten.

Lysbeth: Ja, drie van die natte kussen.

Marieke: Als je dan van je af had kunnen bijten, had je het ook gedaan.

Jet: Dat je dan ook denkt: o, ga weg, ga weg. Dat hebben honden dus blijkbaar ook, maar nu is er weer, heeft er niet heel lang geleden een andere situatie zich voorgedaan, toevallig binnen mijn familie. Mijn zus was aan het wandelen, gewoon op de stoep. Er zit een hond in een tuin die begint te blaffen en die breekt ook, net als mijn hond, maar dan eigenlijk veel minder erg door dat hek heen. En die hond gaat recht op m'n zus af en die gaat aanvallen. Het was een hele grote hond, een hele grote, sterke Rottweiler. Hij ging aanvallen, hij ging aanvallen en hij bleef maar aanvallen. De arm van m'n zus is nog net niet afgebeten, maar het scheelde niet heel veel. Mijn zus liep daar gewoon langs als wandelaar, wat gaat er dan verkeerd, vraag je je af.

Marra Mensink: Dat is een hele mooie vraag, want dat horen we natuurlijk heel vaak.

Marieke: Helaas.

Marra Mensink: Helaas, ja. Ik deed niks. En natuurlijk je zus deed ook niks. Die liep daar gewoon. Maar voor jouw hond, of niet jouw hond, sorry.

Jet: Nee, gelukkig niet, nee.

Marra Mensink: Voor die hond, waar we het over hebben, gebeurde er wel iets.

Jet: Ja, dat is wel duidelijk.

Marra Mensink: Dat is een trigger geweest en dat kan zijn dat puur dat er een wandelaar voorbijkomt, dat is natuurlijk een beetje gek voor als direct zo'n grote trigger voor een hond.

Jet: Ja.

Marra Mensink: Maar daarvoor is er misschien al een gillend kind voorbijgekomen, daarna is er een iemand op de scooter voorbijgekomen daarna zijn er al allemaal triggers voorbijgekomen. Dat stapelt zich langzaam op.

Lysbeth: Het emmertje is vol.

Jet: Maar wat jij nu zegt, is dat het dus niet per se dat dat direct, want ik dacht: misschien is het een geur ofzo?

Marra Mensink: Nee, het hoeft absoluut niet direct iets met jouw zus te maken hebben gehad.

Jet: Gewoon echt pech. Ja, ik snap je.

Marra Mensink: Het kan inderdaad vette pech zijn. Als we denken aan, misschien zijn er al meerdere grote triggers langgekomen.

Jet: Moet haast wel.

Marra Mensink: Dat emmertje, dat is vol geraakt van al die triggers ja, en jouw zus was de druppel die de emmer deed overlopen.

Jet: Ja, en dat is allemaal, ik vind dat allemaal leuk en aardig en ik snap dat ook alleen dat zo'n hond zo aanvalt, het is dat mijn zwager erbij was, anders was gewoon doodgebeten. Dat is gewoon, dat vind ik nogal wat, snap je? Dat vind ik al niet zomaar wat, want wij wonen daar allemaal kinderen, ook. Het is een kinderrijke wijk. Als daar inderdaad gewoon allemaal mensen, dan, als dat emmertje op die manier kan vollopen en er op die manier dan dus aangevallen wordt, ja, hallo.

Marra Mensink: Dan heb je dus een hond die niet in een juiste situatie zit.

Jet: Totaal onbetrouwbaar, ook.

Marra Mensink: Nou, we zeggen niet zozeer dat de hond onbetrouwbaar is, maar de hond wordt in een situatie gezet, die niet bij de hond past. Misschien heeft 'ie geen mogelijkheden gehad om te ontstressen. Wat op verschillende manieren kan door rust, door kauwen, door snuffelen.

Lysbeth: Ja, maar misschien zit 'ie de hele week al in die achtertuin.

Marra Mensink: Dat kan ook. En daarbij moet je bedenken: wat voor type hond is het? Heb je een type hond, die van inderdaad zoals de Bulls...

Jet: Dit was geloof ik echt zo'n waakhond, echt ook.

Marra Mensink: Ja, die waar dat al in de genen zit en waar dat dan nog eerder getriggerd wordt. En waar, we noemen dat economy of behavior, de rem op bepaald gedrag is er bij bepaalde rassen heel erg uit gefokt. Als dat allemaal met elkaar samenvalt ja, dan gebeuren dat soort dingen in onze samenleving.

Marieke: En vergeet ook niet...

Marra Mensink: En dat is wat we krijgen als we niet gaan nadenken over wat voor honden we in onze drukke, snel veranderende samenleving neerzetten, met ja, kennis die soms ontbreekt daarover.

Marieke: En vergeet ook niet dat wij niet weten wat er vooraf al mee die hond gebeurd is.

Jet: Nee, dat klopt, dat snap ik. Dat kan je niet weten, maar je bent als baasje natuurlijk gewoon hartstikke verantwoordelijk. Sowieso. Dus jij moet eigenlijk als hond, zeker ook als je een waakhond hebt die daar zit, ook al is het afgesloten, moet jij daarvoor zorgen dat zo'n beest ook af en toe even stoom komen afblazen.

Marra Mensink: Absoluut.

Jet: Daar komt het op neer.

Marieke: En dan kan het best zijn dat deze hond meerdere keren gecorrigeerd is of wat dan ook voor traumatische ervaringen heeft gehad.

Jet: Ja, dat weten we allemaal niet.

Marieke: Al dan niet door de eigenaar, dat weet je niet, maar het zou wel kunnen zijn dat 'ie daarmee, dat er onbewust een koppeling is geweest en dat kan wat jij zegt, wie weet is het de geur. Het kan maar zo zijn dat die hond eerder geslagen is door iemand die Chanel als luchtje had en dat 'ie dat luchtje rook en dat dat ook de trigger was.

Jet: De trigger kan zijn, ja.

Marieke: Dat zou kunnen. En dat weten we niet. En wat we wel vanuit dit verhaal weten, is dat dit niet een veilige situatie is. Ja, want als het veilig was geweest, dat die ons nooit kunnen ontsnappen en dus nooit jouw zus aan kunnen vallen. En dat die hond dus niet op een plek zit, wat je ook zegt, waar nou ja, waar het veilig is, waar het goed is, want blijkbaar komen er meerdere dingen langs die zijn stressemmertje vullen.

Jet: Nou ja, ik kan me zo voorstellen, als jij de overbuurvrouw of -man bent en je hebt een klein kind wat daar aan het steppen is, dat je daar dan toch ja heel benauwd van krijgt. En dat is ook wel terecht dan, denk ik.

Marra Mensink: Alleen de realiteit is wel dat dit soort situaties helaas ook kunnen gebeuren, omdat honden komen niet als blank canvas bij ons ter wereld. En door hun genen en door hun leermomenten en door hun individualiteit en door alles wat hun hond maakt, doen ze inderdaad bepaalde ervaringen op. En daar zitten allemaal dingen aan ten grondslag. En als de juiste dingen voorbijkomen of op een verkeerde of juiste manier gepresenteerd worden, dan kan er dus iets gebeuren wat nooit eerder gebeurd is.

Marieke: En dan is het inderdaad wel, kijk als dit een Chihuahua was geweest...

Jet: Over territoriumdrift gesproken. Ja, we doen even de deur dicht, want er wordt buiten enorm gras gemaait.

Marieke: Als dit een Chihuahua was geweest, dan was het ook niet wenselijk, was het ook niet fijn dat die uit het niets zou aanvallen, maar dan had jij zus waarschijnlijk gedacht: oké, weg jij.

Jet: Ja, dat doet echt een stuk minder pijn inderdaad, maar ja, weet je wat je eigenlijk zegt, is er zijn heel veel dingen als baasje waar je rekening mee moet doen. Zeker... Hé, dame, kom eens even hier. Dus je bent als baasje verantwoordelijk dat je hond ook kan ontstressen, ook als het een waakhond is, zeker als het waakhond is. Ze mogen niet naar buiten kunnen ontsnappen, dat is superbelangrijk. Maar ja, er zijn ook foutjes op de printplaat, net als bij mensen, waar je gewoon, ook al stop je er alles in wat nodig is om een goeie en een lieve en een gehoorzaam hond te zijn, die gewoon verkeerd zijn.

Marra Mensink: Ja, ze zijn niet verkeerd, maar hoe wij dat...

Jet: Nou, pakt niet fris uit, laten we het zo zeggen.

Marra Mensink: Ja, laten we het zo zeggen, ja. Maar het is het denkbeeld van de mens. We nemen een hondje, dat is een blank canvas, we gaan 'm dingen leren en de hond wordt precies zoals ik wil. Dat is gewoon niet een realistische verwachting.

Jet: Nee, het is een levend wezen, net als bij een mens, ja.

Marra Mensink: Hebben mensen nog wel van een hond. En een hond moet aan heel veel dingen voldoen. Omdat we onrealistische verwachtingen hebben, plaatsen we honden ook in posities die niet wenselijk zijn voor de hond. De spullen bouwen zich op en uiteindelijk krijg je dus van deze incidenten.

Jet: Nou hebben mensen vaak de neiging om een hond eigenlijk te bekijken met de emoties die je hebt als mens.

Marra Mensink: Ja, zeker.

Jet: Alleen in dit geval, als ik het zo heel eenvoudig mag samenvatten, bij een mens kan het ook zo zijn als jij 's ochtends met dertig vragen zonder dat ik koffie op heb, begint en dan struikel ik ook nog eens een keer omdat m'n veter niet goed vastzit en dan zit er ook nog één of andere mongool voor me in het verkeer dat ik dan, als jij iets tegen me zegt, dat ik je dan een stomp geef.

Marra Mensink: Absoluut.

Jet: Zal niet heel snel gebeuren, maar...

Marra Mensink: Absoluut.

Jet: Kort gezegd komt het daarop neer. En dat is een grote verantwoordelijkheid van de baas. Let op je hond, kijk of die voldoende afleiding heeft en dat 'ie kan snuffelen en en dingen kan doen om z'n agressie niet op mensen of op andere honden bot te vieren.

Marra Mensink: Ja en dat 'ie zich veilig voelt en dat je die situatie voor hem creëert.

Jet: Ja, oké, daar heb je nog tips voor op jouw website staan, of niet?

Marra Mensink: Absoluut.

Jet: Oké. Nou, die zetten we natuurlijk in de shownotes. Je bent er natuurlijk sowieso nooit eventjes een beetje kletsen over een onderwerp. Daarom hebben we geloof ik inmiddels al vijftig onderwerpen besproken. Heb je een vraag? Laat het ons weten, vinden we leuk. Heb je een leuke foto samen met je hond? Vinden we natuurlijk ook heel leuk, die kun je insturen naar onze Instagram 'Wie laat de hond uit?'. En wie weet schitter jij dan op onze instagrampagina, maar vragen kun je natuurlijk ook altijd stellen. Marieke, Lysbeth en Marra, hartelijk dank.

Marieke: Tot de volgende.

Lysbeth: Tot de volgende keer.

Jet: Oké en lief zijn, hè?

Marieke: Ja, jij ook.

Jet: Oké.

Marieke: Niet iemand een stomp geven.

Voice-over: Tot zover deze aflevering van 'Wie laat de hond uit?'. Als je deze podcast interessant vindt, schroom dan niet om er anderen over te vertellen op social media of in het echte leven. Vergeet je niet te abonneren op deze podcast in je favoriete podcastapp. En nog beter is het als je een review achterlaat, want dan wordt onze podcast beter vindbaar voor andere hondenliefhebbers. Heb jij ook een vraag voor de deskundigen? Stuur ons een mail, via podcast@smuldier.nl. Enne...vergeet niet je hond extra te verwennen vandaag. Doei.

Voice-over: Je houdt van ze en daarom geef je ze het allerbeste. Knuffelen, daar zijn ze dol op. Een wandeling op z'n tijd, vinden ze heerlijk. En die bal die ze steeds kwijtraken, die haal ik gewoon voor ze op. Kleine moeite, want ze geven mij namelijk het aller-, allerlekkerste eten. Ik ben Max, ik ben een smuldier. Smuldier, het allerlekkerste hondenvoer. Kijk ze nou, zijn ze niet geweldig, mijn mensen?